

ایران

- **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- **مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری
- **سردبیر:** هادی خسروشاهین

- **مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** علی متقیان
- **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵
- **پيامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۳ • **روابط عمومی:** • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- **مندوق پستی:** ۵۳۲۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۲۸۸۰۰
- **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری
- **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه انیزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷۷

محبوب‌ترین اعمال پیش خدا خوشحال کردن مؤمنین است.

بحران‌انوار: ج ۷۴، ص ۲۸۹

پوسترسریال «وحشی» هومن سیدی رونمایی شد

سریال «وحشی» به نویسندگی و کارگردانی هومن سیدی و تهیه‌کنندگی محمدرضا صابری از دوشنبه آینده ۲۵ فروردین ۱۴۰۴ به صورت اختصاصی از فیلم‌نت منتشر می‌شود. جواد عزتی، نگار جواهریان، احسان اماني، علیرضا ثانی فر، مهدی صباغی و محمد صابری از جمله بازیگران «وحشی» هستند. طراح پوستر: شایان شفا بخش، عکاس: محمد بدرلو و طراح لوگو: آرش وکیل‌زاده هستند. **ایرنا**

طرح یادمان مزار «محمدعلی بهمنی»

مراسم رونمایی از طرح یادمان مزار محمدعلی بهمنی (۲۶ فروردین‌ماه) در فرهنگسرای طوبی بندرعباس برگزار خواهد شد. در این ویژه برنامه که به مناسبت زادروز زنده‌یاد محمدعلی بهمنی برگزار می‌شود، با آواز و تصنیف‌خوانی بامداد فلاحتی و شعرخوانی شاعران معاصر کشور همراه خواهد بود. در پوستر این فراخوان عمومی از شعر بهمنی: «شناسنامه من یک دروغ تکراری است، هنوز تا متولد شدن مجالم هست» استفاده شده است. این ویژه برنامه مصادف با سالروز تولد ۸۳ سالگی بهمنی برگزار می‌شود. **ایرنا**

الیکا عبدالرزاقی «شاه لیر» را کارگردانی می‌کند

نمایش «شاه لیر» اثر کلاسیک ویلیام شکسپیر، به کارگردانی الیکا عبدالرزاقی قرار است در اواخر اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۴ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه برود. در این اجرا، رضا یزدانی خواننده و بازیگر مطرح به همراه احمد ساعتچیان به ایفای نقش خواهند پرداخت. الیکا عبدالرزاقی، کارگردان این نمایش در سال ۱۳۹۸ در اجرای «مده‌آی سن مدار» به کارگردانی برادرش بورزین عبدالرزاقی و تهیه‌کنندگی امین زندگانی در نمایش «بیاغ آلبالو»ی چخوف به کارگردانی آتیلا پسیانی نیز نقش‌آفرینی کرده‌است. **ایرنا**

اپرا؛ موزه ای با آثار هنری فناناپذیر

اپرا با اینکه یک هنر قدیمی است به خاطر اصالت و ارزش مالی فرهنگی خود همیشه به عنوان یک پدیده بزرگ هنری درخور مطالعه و تحسین است به این ترتیب برای هر نسل و هر گروهی می‌تواند قابل تعمق و توجه باشد. به نظر من اپرا موزه‌ای است با آثار هنری فناناپذیر که قادر است در هر مرحله‌ای برای پژوهشگر خود پایه و اساسی باشد. ما هر قدر از نظر زمانی پیش برویم و مدرن‌تر بشویم باز پایه‌های کار هنری امروزمان همان پدیده‌های گذشته است.

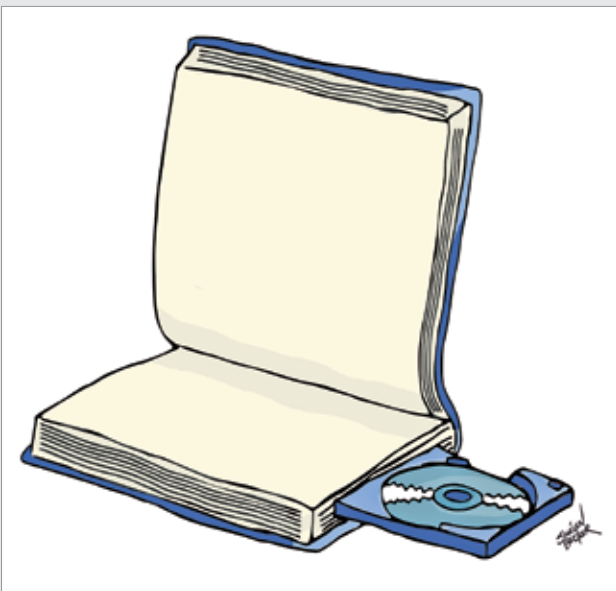

به بهانه سی امین سالمرگ حسین سرشار موسیقیدان، خواننده اپرا و دوبلور

نگاره

شنیدن کی بود مانند خواندن!

طراح: سولن بکر

یادداشت

احمد محسنی

روزنامه نگار

شفافیت در تولید به نفع سینمای ماست

یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای سازمان سینمایی در ابتدای سال جاری، طراحی و بسترسازی برای اجرای طرح شفافیت تولید آثار در بنیاد سینمایی فارابی، انجمن سینمای جوانان ایران و مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی در سال ۱۴۰۴ بود. ارائه تقویم زمان بندی تولیدات امسال با هدف اولویت‌بخشی به رویکردها و کلان برنامه‌های دولت چهاردهم همان حلقه مفقوده‌ای است که اگر به درستی نیاز سنجی، طراحی و اجرا شود، هم کیفیت و عیار تولیدات را افزایش خواهد داد و هم جایگاه سازمان سینمایی را به عنوان بازوی کارآمد وزارت ارشاد در حوزه سینما بسیار بهبود خواهد بخشید. شفافیت در نحوه و میزان اختصاص منابع به آثار گوناگون یکی از خواسته‌های همیشگی قاطبه هنرمندان حوزه سینما در سطوح مختلف بوده تا آنجا که در همه این سالها «نبود» یا «کمبود» دستورالعملی جامع و قابل اجرا در حوزه تولید فیلم، کاملاً محسوس بوده است. ریاست سازمان سینمایی با آشنایی به این دغدغه اهالی سینما، از همان آغاز صدرنش بر سازمان سینمایی تلاش کرده با اتخاذ تصمیمی بنیادین راهی به سوی تحقق این خواسته دیرین پیدا کند و گامی در راستای گسترش عدالت فرهنگی بردارد. همین که سازمان سینمایی، حساسیت موضوع را دریافته و آن را در قالب مصوبه‌ای اجرایی برای گسترش عدالت فرهنگی در سه مؤسسه تابعه‌اش اعلام کرده نشان از عزم این سازمان برای تجسم بخشی به یکی از خواسته‌های مهم سینماگران در حوزه‌های گوناگون دارد. اما چرا اجرایی شدن این مصوبه با بازه زمانی مشخص در سطوح مختلف مهم است؟ مسأله این است که برای یکی مدیر سخت است که خودش را در وضعیتی قرار دهد که مجموعه‌های تحت نظارتش بیش از پیش پاسخگو شوند. این اتفاق است که برای شفاف‌سازی در بنیاد فارابی، انجمن سینمای جوانان، مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی افتاده و عملاً طبق مصوبه‌ای که هر سه مؤسسه آن را اعلام کرده‌اند، آنها باید در زمان اعلام شده به تمام طرح‌های رسیده حول موضوعات تعیین شده پاسخ دهند. این شاید اولین و مهم‌ترین قدم در بسط گفتگمانی باشد که سینمای ایران در سطوح مختلف بشدت به آن نیاز دارد. در سال‌های گذشته به خاطر فقدان قواعدمند قانونی که ضمانت اجرایی داشته باشد و برای سلیقه و نظرات شخصی افراد حاضر در شوراها بایستد، حرف و حدیث‌های زیادی را در این حوزه باعث شده بود. بزرگ‌ترین ویژگی این مصوبه این است که امید را در بخش زیادی از اهالی سینما زنده کرده است. آمارها هم نشان می‌دهد که استقبال از این طرح در سه مؤسسه تابعه سازمان سینمایی بسیار خوب و دلگرم کننده بوده است. اینکه بخش قابل توجهی از بدنه سینما که تاکنون خود را محروم از منابع دولتی می‌دیده، اکنون در موقعیتی قرار گرفته که می‌تواند به شکل برابر از فرصت‌های ایجاد شده بهره‌مند شود، حالا انگیزه پیدا کرده و با یاری گشاده به میدان آمده است. همین اشتیاق و دلگرمی می‌تواند منجر به تولید آثار با کیفیت در گونه‌های مختلف شود. این دستاورد و موفقیتی بزرگ برای راثد فریدزاده و تیمش است که در ابتدای سال توانسته چنین طرحی را اجرایی و بدنه سینما را به آینده امیدوار کند.

به بهانه سی و چهارمین سالگرد شهادت مرتضی آوینی

راوی فتح «در آینه جادو»

یادداشت

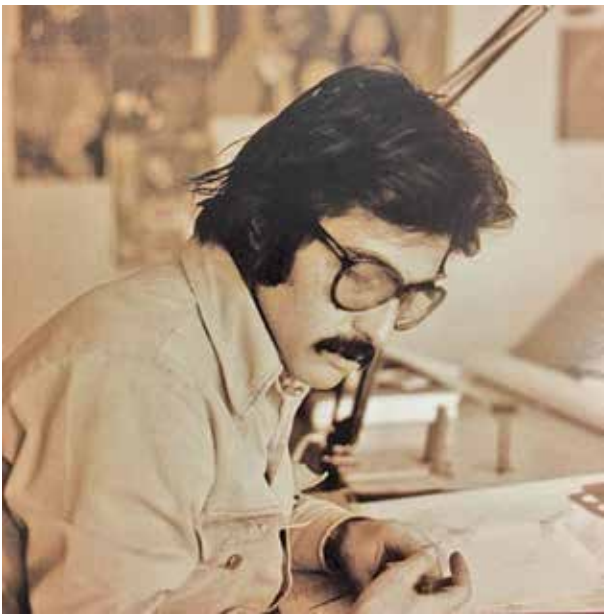
رضاصانمی

دبیر گروه فرهنگی

امروز سی و چهار سال از شهادت سید مرتضی آوینی که شهید اهل قلم لقب گرفت، می‌گذرد. با این همه اما کیستی و چیستی «سید مرتضی آوینی» بعد از گذشت بیش از سه دهه از شهادتش، همچنان در کانون مناقشات و تأویل‌های پرتنش است. راوی «روایت فتح» خود در بستر روایت‌های مختلف قرار گرفته و هر کس می‌خواهد نسخه‌ای شخصی یا جناحی از او بیپیدا تا او را با روایت خود، «فتح» کند. ریشه این مناقشات از یک سو به گذشته او برمی‌گردد و سیر تحولی که از «کامران بودن» تا «مرتضی شدن» و از «سبیل نیچهای» به «محاسن مکتبی» طی کرده و از سوی دیگر به اواخر حیات او و برخی دیدگاه‌های سینمایی‌اش از جمله ستایش سینمای هیچکاک در مقاله «عالم هیچکاک» و سخنرانی‌اش در مقوله‌ای به اسم «سینمای اسلامی» که بهانه انتقادات شدید از او شد. آنها در تندروی‌های خود، او را متهم به وادادگی در برابر سینمای هالیوود کردند و نوشتند: «آقای سردبیر به خدا قسم فکر کنید.»

فارغ از هر گونه «شیدایی» و «نفرت» نسبت به او و اندیشه‌هایش، آوینی از هنرمندان اهل اندیشه بود که آنچه نگاشته و به تصویر کشیده بود، ریشه در تأملاتش داشت که نمی‌توان جدی‌اش نگرفت. می‌توان با او مخالف بود اما نمی‌توان انکارش کرد. او تلاش‌هایی جدی و نظری در فهم تئوریک سینما داشت، چنانچه «لئوناردو کوازیمبا»، مورخ و نظریه‌پرداز سینمایی ایتالیایی دیدگاه‌های آوینی را «واقع‌گرایان اسلامی به‌مثابه نظریه فیلم» می‌داند. بیشتر افراد، آوینی را با مستند «روایت فتح» و

انجام نشده است. شاید یکی از بهترین و جذاب‌ترین کتاب‌هایی که درباره اندیشه‌های شهید آوینی منتشر شده، کتاب «سینما و افق‌های آینده» باشد که از سوی حسین معززی‌نیا، منتقد سینما- و دامادش- و به همت مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی منتشر شده است.

شهید آوینی «سینما» را جزئی از کلیت تمدن غرب دانسته و به تفکیک ماهوی آن اعتقادی نداشته است. او تلاش می‌کرد تا نه فقط سینما، بلکه همه چیز را در نسبت با هویت اسلامی-ایرانی بازتعریف کند و با آنها دچار یک نوع مواجهه فلسفی شود. در ارتباط با سینما نیز تلاش نظری و ذهنی او بیشتر حول مفاهیمی مثل «درک ماهیت سینما» و «شناخت چهره سینما» می‌چرخید و سعی می‌کرد با کنار زدن حجاب تکنیک، به شناخت و درک درستی از ماهیت و ذات سینما دست یابد.

معززی‌نیا درباره دیدگاه شهید آوینی نسبت به سینمای غرب و سینمای ملی می‌گوید: «توضیح درباره درگاه سینمای غرب و نیز سینمای ملی از نگاه شهید آوینی تا حدودی دشوار است، اما در مجموع دو گروه افراد وجود داشتند که نسبت به استفاده از سینمای غرب موضع می‌گرفتند: عده‌ای معتقد بودند باید از سینمای غرب تبعیت و به‌صورت مستقیم از تمام دستاوردها و نوع نگاه و عملکرد آنها استفاده کرد و عده‌ای دیگر هم براین اعتقاد بودند که نباید هیچ‌گونه تعاملی با سینمای غرب داشت و باید آن را به‌طور کامل نفی کرد. اما شهید آوینی نگاهی میانه داشت که مختص خود ایشان بود. او به تماشای آثار غربی و آموختن و استفاده از مسائل مثبت و پیشرفت‌های تکنولوژیکی آنها معتقد نبود. حتی در این زمینه به ننگارش و تماشای آثار غربی ترغیب می‌کرد. شهید آوینی سینمای ملی را چیزی جدا از فرهنگ و برخورداری از هویت ملی را می‌دانست و بر خودراری از هویت ملی را هم‌پایه سینمای ملی تلقی می‌کرد

سید اهل قلم در سینما نگاهی داشت که مختص خود شهید آوینی سینمای ملی را چیزی جدا از فرهنگ نمی‌دانست و برخورداری از هویت ملی را هم‌پایه سینمای ملی تلقی می‌کرد

برایان جالب باشد که بدانید شهید آوینی می‌گوید «من اسلام را حقیقت عالم می‌دانم و وقتی معتقدم به این حقیقت که هنر، بالذات و خواه‌ناخواه با حقیقت عالم نسبت دارد و سینما هم بالطبع نسبتی با هنر دارد، پس حقیقت سینما خود به خود امری است که می‌تواند معنوی و الهی باشد. منتها این موضوع به نوع تقرب ما به موضوع هستی دارد. ذات سینما، اسلامی نشده که شما بگویید سینمای اسلامی.» بی‌شک با توجه به یوایی و گشودگی فکری و اخلاقی که در آوینی وجود داشت، اگر امروز زنده بود متناسب با تحولات و مقتضیات زمانه به روایتگری دست می‌زد؛ روایتی که می‌توانست خواندنی باشد. یادش گرامی.

پیشخوان فرهنگی

«صیاد» در سینما

روایت‌های گفته نشده از زندگی بعضی چهره‌ها که جزو قهرمانان ملی هستند همیشه جذاب و دیدنی است مثل فیلم صیاد که روایتی از زندگی شهید علی صیاد شیرازی است. علاقه‌مندان به این گونه فیلم‌ها می‌توانند از چهارشنبه به سینما بروند و فیلم صیاد را ببینند. فیلم «صیاد» به کارگردانی جواد افشار از چهارشنبه (۲۰ فروردین) به مناسبت روز ارتش و شهادت این شهید ارتش با سرگروهی پردیس ملت در سینماهای تهران و شهرستان‌ها نمایش داده می‌شود. این فیلم منتخب دو سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر شد و مورد استقبال مخاطبان و منتقدان قرار گرفت. نقش اصلی فیلم «صیاد» را علی سرابی بازی کرده است و دیگر بازیگران آن هومن برق نورد، مارال بنی آدم، نادر سلیمانی، محمدرضا هدایتی، ایوب آقاخانی، خیام وقار کاشانی، حامد شیخی و وز رضوی هستند. در خلاصه داستان فیلم «صیاد» آمده است: مدتی است این سؤال رهایم نمی‌کند، چرا گلوله‌ها از کنارم می‌گذرند و نادیده‌ام می‌گیرند.

«نبرد با دوزخ» در خانه هنرمندان

اگر به دنبال دیدن یک نمایشگاه تجسمی خوب هستید که درباره موضوعات مختلف زندگی است پیشنهاد می‌کنیم به دیدن نمایشگاه نقاشی رضا قراقرزلو با عنوان «نبرد با دوزخ» در خانه هنرمندان ایران بروید.

این نمایشگاه نقاشی در گالری زمستان خانه هنرمندان ساعت ۱۶ پنجشنبه ۲۱ فروردین ۱۴۰۴ گشایش می‌یابد. رضا قراقرزلو متولد ۱۳۶۰، دانش‌آموخته معماری و دارای مدرک کارشناسی ارشد مدیریت شهری فعالیت‌های مختلفی در زمینه نقاشی و سینما داشته است. او در بخشی از دیباچه این رویداد چنین نوشته است: سال‌ها پیش وقتی رمان «طاعون» اثر آلکساندرا می خواندم در مقدمه کتاب با جمله‌ای روبه‌رو شدم که بسیار تکامل داد، الهام بخش من در بسیاری از کارهایم شد و در پی آن، عشق، کار و زندگی بدل به سه کلیدواژه شدند که دست از سرم برنداشتند: «راه ساده برای شناخت یک شهر این است که ببینیم مردمانش چگونه کار می‌کنند، چگونه عشق می‌ورزند و در نهایت چگونه می‌میرند.»

«رنگواره» در تالار وحدت

تالار وحدت میعادگاه همیشگی طرفداران کنسرت‌ها و برنامه‌های هنری قرار است میزبان اولین کنسرت ارکستر سمفونیک تهران در سال جدید با عنوان «رنگواره» باشد. در این کنسرت، ارکستر سمفونیک تهران قرار است قطعاتی از گابریل فوره، بیهان اشتراوس، بلا بارتوک، میخائیل گلینکا و...، هیچ‌کس ازان شهر قرن نوزدهم و بیست میلادی را پیش روی مخاطبان قرار دهد.

«رنگواره»: اولین کنسرت ارکستر سمفونیک تهران در سال جدید به رهبری نصیر حیدریان از ساعت ۲۱:۳۰ شامگاه چهارشنبه ۲۷ فروردین ماه در تالار وحدت برگزار می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند بلیت آن را از سایت هنرتیکت تهیه کنند.

عبور از ناممکن‌ها

طبیعت راز و رمزهایی دارد که انسان فقط برای رفع خستگی به آن پناه نمی‌برد، کسانی که به کوه می‌روند و برای رسیدن به قله‌های مرتفع تقلا می‌کنند به دنبال آن هستند تا نشان دهند انسان‌ها در برابر ناممکن‌ها سرخم نمی‌کنند و تن به شکست نمی‌دهند. کتاب «قله‌های انسان مدرن: کوهنوردی پس از عصر روشنگری» نوشته پیتراچ هانسن تاریخ کوهنوردی را نه به عنوان یک فعالیت ورزشی صرف، بلکه به مثابه آیینی از تحولات فکری، فرهنگی و سیاسی جهان مدرن بررسی می‌کند. این کتاب که در مرز میان تاریخ، فلسفه و مطالعات فرهنگی حرکت می‌کند، نشان می‌دهد چگونه فتح قله‌های بلند، از مون بلان در قرن هجدهم تا اورست در قرن بیستم، به نمادی از هویت مدرن، سلطه بر طبیعت و تقابل انسان با مرزهای ناممکن تبدیل شد. این کتاب توسط گروهی از مترجمان در سال ۱۴۰۳ توسط نشر بان وارد بازار نشر شده است.

